

Carlos González: "El nen que es queda amb la seva mare és més feliç"

El pediatre i escriptor, referent de la criança amb lligam, alerta que cada vegada els pares passen menys temps amb els seus fills

IMMA FERNÁNDEZ / BARCELONA

Diumenge, 02/04/2017 | Actualitzat el 04/04/2017 a les 08:24 CEST

El pediatre i escriptor Carlos González s'ha convertit amb llibres com 'Bésame mucho. Cómo criar a tus hijos con amor' i 'Creciendo juntos' en un referent **per als pares que decideixen prescindir del parvulari i ocupar-se personalment** de l'educació dels seus fills fins als tres anys, una tendència en alça a Espanya.

–¿Quins són els seus principals arguments contra l'escola infantil?

–Els nens petits necessiten estar amb els pares, bé, amb la seva mare. Normalment fins als 3 anys no són capaços de comprendre on és la mama, quan tornarà i qui el cuidarà mentrestant, i per tant ploren i no estan bé en absència de la seva mare.

–¿Els parvularis són una necessitat creada per als adults més que per als nens?

–I tant. No es van inventar perquè els nens siguin més feliços o aprenguin alguna cosa, sinó per tenir on deixar-los. Si partíssim de les necessitats del nen, tindríem tres nadons per cuidador, cuidadors que haurien d'estar molt ben preparats i pagats. Haurien de cobrar més que una professora d'institut, perquè els meus fills podrien suportar millor un mal professor als 15 anys que als vuit mesos. Amb unes instal·lacions àmplies, amb jardinet... Molt pocs podrien pagar-ho.

-Els defensors de la guarderia destaquen que afavoreix la socialització.

-Per sota dels 5 anys, els nens no solen relacionar-se amb altres. Poden jugar l'un al costat de l'altre, però no juguen l'un amb l'altre. I en tot cas això es podria aconseguir en altres llocs. Els nens que no van a la guarderia no estan tot el dia tancats, aniran al parc i veuran altres nens. I socialitzar-se és relacionar-se amb la societat sencera: pares, avis... És absurd creure que un nen se socialitza més bé si l'apartem de la societat i el posem en una habitació amb set nens més que tampoc parlen.

-I sostenen que aprenen més.

-A la guarderia, el nen no aprèn com és el món. L'hem aïllat del món. La criatura que està amb els seus pares no estarà tot el dia al saló. Acompanyarà els seus pares a les botigues, al banc, a visitar amics...

-¿Quins beneficis té per al nen quedar-se a casa?

-El nen que es queda amb la seva mare és més feliç. No és la casa, és la mare; el nen prefereix estar amb la seva mare al carrer que a casa sol o amb un desconegut. Tots els nens estableixen un primer vincle de lligam amb una persona, gairebé sempre la mare, i durant els primers tres anys o així ho passen malament si se separen, fins i tot breument, d'aquesta persona.

-¿Quines diferències aprecia en els infants segons una opció o l'altra?

-Bàsicament, els nens que han anat a la guarderia tenen després més vocabulari, però també més impulsivitat, agressivitat i conductes de risc. Però, compte, això és per a guarderies d'alta qualitat, no per a vuit nadons per cuidadora. Amb els nostres parvularis no hi haurà cap avantatge cognitiu, i els problemes de conducta poden augmentar.

-Cada vegada els pares els poden dedicar menys temps als seus fills...

-Jo no vaig trepitjar l'escola fins als 5 anys, i no em vaig quedar a dinar fins a la universitat. I no vaig ser un nen rar, la majoria de la meva generació va ser igual. Avui, la majoria dels nens estan escolaritzats des d'abans de l'any, es queden al menjador des del principi, molts fan activitats extraescolars perquè els pares no arribarien a recollir-los. Mai abans tants nens havien passat, des de tan petits, tantes hores separats dels seus pares. Sí, d'acord, els nens tenen més joguines i més roba que abans. Però no és això el que demanen els nens petits. Demanen la presència i l'atenció dels seus pares, i és just això el que menys obtenen.

-¿És important posar-los límits?

-És impossible no posar límits. ¿Que potser algú deixa que el seu fill mengi 50 caramels, o que pegui a un altre nen, o que jugui amb un ganivet esmolat? Estan sempre envoltats de límits, no pot ser d'una altra manera.

-¿Quines conseqüències principals comporta que les mares se separin massa aviat dels seus fills?

-Doncs la conseqüència és aquesta, la separació. Si a mi em diguessin que he de passar sis mesos a l'any sense veure la meva dona, em faria moltíssima ràbia. ¿Que la guarderia no són sis mesos, només vuit o nou hores? Sí, però és un nen petit, per a ell és com si fossin mesos.

-Vostè diu que en països com Alemanya i Finlàndia els nens no van a la guarderia. ¿Creu que és una tendència en alça als països occidentals, inclosa Espanya?

-Els nens comencen la guarderia cada vegada més tard. Als països es va allargant, a poc a poc, el permís de maternitat, fa uns dies el van duplicar a l'Índia, i per tant els nens comencen la guarderia cada cop més tard.

-Vostè n'és un exemple: va deixar la feina. ¿Li va costar prendre aquesta decisió?

-No, vaig deixar de treballar i em vaig quedar a casa a cuidar els meus fills i anys més tard vaig començar a escriure i a fer conferències. Em va semblar absurd passar el dia atenent 25 o 30 nens a qui no coneixia, en lloc d'atendre els meus propis fills.

-¿Quins valors aprecia en els seus fills per haver-los educat a casa?

-Són meravellosos, com tots els fills, ¿no? No sé què és degut a la seva pròpia manera de ser, a les meves pobres atencions, a la societat o a l'escola que van freqüentar. Tampoc m'importa. Em molesta aquesta obsessió per voler que la nostra forma de criar els fills tingui efectes, «beneficis», a llarg termini.

-És el que molts pares busquen.

-Però és com si estiguessin obligats a tenir menys al·lèrgies perquè li vaig donar el pit, o a tenir més vocabulari perquè li vaig explicar contes, o a ser més segur de si mateix perquè el vaig agafar a coll, o a ser més responsable perquè li vaig posar límits... No, jo no espero que els meus fills facin res a canvi. Els vaig tractar el millor possible, per amor, i ells sortiran com surtin, perquè el futur ningú el coneix.